

2018

**BIULETYN INFORMACYJNY
nr II**

**POLSKIE TOWARZYSTWO EKONOMICZNE
W KATOWICACH**

**Biuletyn Informacyjny PTE w Katowicach nr II, 2018 r.
ul. Koszarowa 6 , lok 167 i 167 a,
40-068 Katowice
www.ptekatowice.pl, email: katowice@pte.pl,
tel. /fax. 32/25-98-878/32 258-54-82
KRS: 0000123128, NIP: 634-014-22-22, REGON: 012114042
PKO BP 31 1020 2313 0000 3102 0172 1422**

Redakcja i opracowanie: Adam Sztukowski

**POLSKIE
TOWARZYSTWO
EKONOMICZNE
W KATOWICACH**

**ROK ZAŁOŻENIA
1948**

Spis treści

Nowy wymiar zarządzania jakością w świetle wymagań

normy PN-EN ISO 9001:2015

Dr Ewa Popławska –Adiunkt w Instytucie Zarządzania

Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu Wydział Zamiejscowy w Chorzowie.....3

Kilka refleksji na temat istoty programu „Rodzina 500 plus”

Dr Łukasz Wawrowski – Prodziekan ds. Nauki

Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu Wydział Zamiejscowy w Chorzowie.....8

Polskie grupy kapitałowe wobec wyzwań związanych

z procesami globalizacji oraz UE

Mgr Łukasz Kozakowski - Dyrektor Pionu Zaopatrzenia i Zakupów, Górnośląskie

Przedsiębiorstwo Wodociągów S.A.....14

Olimpiada Wiedzy Ekonomicznej.....21

Więści z PTE.....22

Wykaz organizacji działających przy PTE w Katowicach.....23

Reklama25

Nowy wymiar zarządzania jakością w świetle wymagań normy PN-EN ISO 9001:2015

Wstęp

Jakość ma kluczowe znaczenie w każdej sferze naszego życia, a w procesie zarządzania organizacją jest nieodzownym elementem wpływającym na sukces prowadzonej działalności. Zarządzanie jakością może mieć wiele wymiarów, jednakże jednym ze skutecznych sposobów na prowadzenie tego procesu w sposób zaplanowany oraz uporządkowany jest korzystanie z wytycznych i norm systemu zarządzania jakością. Jednym z narzędzi ułatwiających wdrożenie znormalizowanych zasad zarządzania jakością jest implementacja w praktyce biznesowej normy PN-EN ISO 9001:2015 „Systemy zarządzania jakością. Wymagania”¹. Normy, podobnie jak przepisy prawne, w określonym horyzoncie czasowym podlegają aktualizacji wynikającej ze zmian w otoczeniu biznesowym oraz rozwoju teorii nauki o zarządzaniu. W obecnym czasie obowiązują dwie normy, które podają wymagania dla systemu zarządzania jakością. Są to: PN-EN ISO 9001:2009² oraz PN-EN ISO 9001:2015. Pierwsza z wymienionych traci ważność w dniu 14 września 2018 r., co skutkuje tym, że wszystkie organizacje posiadające certyfikaty na zgodność z tą normą są zobowiązane - dla zachowania ciągłości certyfikacji - wdrożyć wymagania nowej normy i poddać ją certyfikacji.

Celem niniejszej publikacji jest przedstawienie kluczowych zmian, jakie wprowadziło ukazanie się nowych wymagań dla znormalizowanych systemów zarządzania jakością.

Zarządzanie jakością w nowym wymiarze

Nowy wymiar systemu zarządzania jakością, biorąc pod uwagę wymagania normy PN-EN ISO 9001:2015, wynika z pojawienia się niestosowanych w poprzednich edycjach normy pojęć oraz wymagań powiązanych z teorią nauki o zarządzaniu. Jest to duża zmiana, bowiem poprzednie systemy zarządzania jakością - biorąc pod uwagę praktykę audytorską autora publikacji - były dość często podsystemem dla systemu zarządzania organizacją. Nowa norma pozwala na doskonałe scalenie procesu zarządzania organizacją z systemem zarządzania jakością.

¹ PN-EN ISO 9001:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Wymagania*, PKN, Warszawa 2016.

² PN-EN ISO 9001:2009, *Systemy zarządzania jakością. Wymagania*, PKN, Warszawa 2009.

Pierwszym, nowym aspektem jest pojawienie się kontekstu organizacji definiowanego jako *kombinacja czynników wewnętrznych i zewnętrznych, które mogą wpływać na podejście organizacji do ustalania i osiągania swoich celów*.³ Organizacja powinna określić czynniki zewnętrzne i wewnętrzne istotne dla celu i strategicznego kierunku jej działania oraz takie, które wpływają na zdolność organizacji do osiągnięcia zamierzonego wyniku (wyników) systemu zarządzania jakością. Organizacja powinna monitorować i przeglądać informacje dotyczące tych zewnętrznych i wewnętrznych czynników.⁴ Każda organizacja działa w określonym otoczeniu biznesowym, na które składają się czynniki zewnętrzne i wewnętrzne. W związku z tym identyfikacja tych czynników oraz ustalony sposób ich monitorowania może w znacznej mierze przyczynić się do szybkiej reakcji na zmiany kontekstu organizacji. Czynniki zewnętrzne kontekstu organizacji są szczególnie ważne i mają różne kryteria ich klasyfikowania w zależności od rodzaju prowadzonej przez organizację działalności. Do tych czynników możemy zaliczyć między innymi: sytuację gospodarczą i polityczną, które wpływają na prowadzoną działalność, zmiany w ustawodawstwie, otoczenie technologiczne, otoczenie rynkowe i konkurencyjne, otoczenie instytucji kontrolnych oraz otoczenie naukowe. System zarządzania jakością w ten sposób narzuca kierownictwu organizacji okresową weryfikację przyjętej strategii oraz zmiany w planach operacyjnych. Z kolei czynniki wewnętrzne wpływające na kontekst organizacji ściśle powiązane są z posiadanymi zasobami: ludzkimi, technicznymi i technologicznymi, finansowymi oraz ogólnie przyjętą kulturą organizacji. Okresowo monitorując zmiany w czynnikach zewnętrznych należy zwracać szczególną uwagę na to, jaki mają one wpływ na zmiany w czynnikach wewnętrznych.

Drugim nowym obszarem wymagań normy PN-EN ISO 9001:2015 jest zrozumienie potrzeb i oczekiwań stron zainteresowanych, które jest niezbędne do właściwej identyfikacji kontekstu organizacji. Strona zainteresowana - interesariusz - została definiowana jako *osoba lub organizacja, która może mieć wpływ na decyzje lub działania, podlegać ich wpływom lub która uważa się za podlegającą wpływom decyzji lub działań*.⁵ Organizacja powinna określić, biorąc pod uwagę wpływ lub potencjalny wpływ na zdolność organizacji do stałego dostarczania wyrobów i usług, które spełniają wymagania klienta oraz mających zastosowanie przepisów prawnych i regulacyjnych:

- strony zainteresowane, które są istotne dla systemu zarządzania jakością;
- wymagania tych stron zainteresowanych, które są istotne dla systemu zarządzania jakością.

Organizacja powinna monitorować i przeglądać informacje dotyczące tych stron zainteresowanych i ich istotnych wymagań.⁶ Nie zostały określone kryteria, jakie organizacja powinna stosować w celu identyfikacji czy dana strona zainteresowana jest istotna dla systemu

³ PN-EN ISO 9000:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Podstawy i terminologia*, PKN, Warszawa 2016, s. 16.

⁴ PN-EN ISO 9001:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Wymagania...*, s. 10.

⁵ PN-EN ISO 9000:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Podstawy i terminologia...*, s. 16.

⁶ PN-EN ISO 9001:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Wymagania...*, s.11.

zarządzania jakością. Kadra zarządzająca powinna w tym temacie kierować się kryteriami ustalonymi wewnątrz a jako punkt wyjścia traktować spełnienie wymagań klienta oraz wymagań przepisów prawnych. Dla każdej organizacji istotną stroną zainteresowaną jest: klient, pracownik, organizacje stanowiące prawo, firmy konkurencyjne, dostawcy i podwykonawcy, instytucje kontrolne oraz społeczeństwo. Ciągły monitoring wymagań istotnych stron zainteresowanych oraz dostosowanie działań w organizacji do zmiany tych wymagań może znacząco wpłynąć na doskonalenie systemu zarządzania jakością oraz jego prawidłowe funkcjonowanie. M. Asejczyk-Woroniecka uważa, że przekładając zmiany w normie PN-EN ISO 9001:2015 na konkretne wymagania, można użyć analizy SWOT do identyfikacji kontekstu organizacji oraz stron zainteresowanych.⁷

Nowym wymaganiem jest rozdział poświęcony przywództwu. W poszczególnych podrozdziałach podane są obszary, w jakich kierownictwo organizacji powinno wykazać przywództwo. Najwyższe kierownictwo musi udowodnić, że wymagania systemu zarządzania jakością stanowią nieodłączną część procesów biznesowych i są elementem ogólnej strategii firmy.⁸ Z punktu widzenia audytora jednostki certyfikującej dość dużą trudność stanowi określenie zgodności w zakresie wymagań rozdziału dotyczącego przywództwa podczas audytu. Zbierane dowody audytowe w tym zakresie są nieliczne, jednakże umiejętnie przeprowadzona rozmowa z kierownictwem organizacji może dostarczyć audytorowi wiedzy w jakim stopniu przywództwo jest wykazywane w systemie zarządzania jakością. Z przywództwem powiązana jest kolejna kluczowa zmiana w zakresie uruchamiania działań odnoszących się do ryzyk i szans. W normie terminologicznej ryzyko zdefiniowano jako *wpływ niepewności, które powoduje odchylenie od oczekiwań zarówno negatywne, jak i pozytywne*.⁹ Problematicznym może być fakt, że w wymaganiach dla systemu zarządzania jakością nie jest podana metodyka identyfikacji ryzyka i szans, a ponadto nie ma obowiązku udokumentowania tych działań. Od najwyższego kierownictwa organizacji zależy, jak to wymaganie będzie implementowane w praktyce zarządzania oraz na ile ryzyka i szanse w systemie zarządzania jakością będą wpisane w proces zarządzania ryzykiem biznesowym. Powiązanie stosowanego w systemie zarządzania jakością podejścia procesowego obliuguje do identyfikacji ryzyk i szans w ścisłej korelacji z procesami funkcjonującymi w organizacji. Tylko takie działanie pozwala na wdrożenie działań minimalizujących ryzyko lub wykorzystujących pojawiającą się szansę. W. Klimczak uważa, że ze względu na znaczenie problematyki dotyczącej ryzyka zasadne jest, żeby zarządzanie ryzykiem stało się integralnym elementem kultury organizacyjnej, stylu działania organizacji i świadomości pracowników. W związku z tym organizacja

⁷ M.Asejczyk-Woroniecka, *Zastosowanie analizy SWOT w doskonaleniu zarządzania jednostkami administracji terytorialnej*, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” 2016, nr 6, s. 318.

⁸ K.Cholewicka-Goździk, *Struktura normy ISO 9001:2015*, „Problemy jakości” 2016, nr 1, s.26.

⁹ PN-EN ISO 9000:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Podstawy i terminologia...*, s. 26.

powinna ustanowić i wdrożyć własną metodykę zarządzania ryzykiem.¹⁰ W literaturze przedmiotu istnieją określone metodyki identyfikacji ryzyka i jego klasyfikacji względem podejmowanych działań, które przeważnie odnoszą się do wartości liczbowych, stanowiących iloczyn prawdopodobieństwa wystąpienia ryzyka i skutku ryzyka. Szanse mogą być określane przy wykorzystaniu analizy SWOT, analizy zidentyfikowanych procesów oraz zastępują w nowej normie działania zapobiegawcze, które były wymaganiem w normie PN-EN ISO 9001:2009.

W poprzednich edycjach normy ISO 9001 położony był duży nacisk na dokumentację systemu zarządzania jakością we wprost podanych wymaganiach dotyczących opracowania udokumentowanych procedur oraz księgi jakości. W nowej normie odstąpiono od tej terminologii i wprowadzono wymaganie dotyczące posiadania udokumentowanych informacji. *Udokumentowana informacja to informacja oraz nośnik na którym jest zawarta.*¹¹

W związku z tym wprowadzone zostały bardziej liberalne zasady dokumentowania działań podejmowanych w celu wykazania skuteczności funkcjonowania systemu zarządzania jakością. Od organizacji zależy stopień uszczegółowienia oraz zakres udokumentowanych informacji (poza wymaganiami wprost podanymi w normie), na co ma wpływ przede wszystkim wielkość organizacji, prowadzona działalność oraz poziom kompetencji pracowników.

Powiązanie wymagań nowej normy z teorią nauki o zarządzaniu widoczne jest także w aspekcie pojawienia się terminu *wiedza organizacji*. Wiedza organizacji może być oparta na:

- źródłach wewnętrznych (własność intelektualna, wiedza wyniesiona z doświadczenia, z błędów, z projektów zakończonych sukcesem, pozyskiwanie i dzielenie się nieudokumentowaną wiedzą i doświadczeniem, wyniki doskonalenia procesów, wyrobów i usług;
- źródłach zewnętrznych (normy, środowiska akademickie, konferencje, wiedza pozyskana od klientów i dostawców zewnętrznych).¹²

Analizując podane wyżej wymagania w kontekście poprzedniej edycji normy warto zauważyć, że zastąpiono konieczność prowadzenia szkoleń na zapewnienie odpowiedniej wiedzy organizacji w celu uzyskania zgodności z wymaganiami klienta oraz zapewnienia prawidłowego funkcjonowania procesów.

Zmianie uległo także podejście do nadzorowania procesu zakupów w organizacji. Ze względu na narastający trend zlecenia na zewnątrz realizacji różnych procesów, które stanowią istotną część procesów biznesowych, w nowej normie położono duży nacisk na precyzyjne określenie nie tylko formy oceny podwykonawców i dostawców, ale także na konieczność prowadzenia bieżącego monitoringu podejmowanych przez nich działań. Istotne jest wymaganie ujęte w punkcie 8.4.2 normy

¹⁰ W.Klimczak, *Ryzyko w wymaganiach PN-EN ISO 9001:2015-10 i możliwości ich implementacji w praktyce*, „Problemy jakości”, 2017 nr 3, s.33.

¹¹ PN-EN ISO 9000:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Podstawy i terminologia...*, s. 27.

¹² PN-EN ISO 9001:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Wymagania...*, s.11.

PN-EN ISO 9001:2015: *Organizacja powinna zapewnić, aby dostarczane z zewnątrz procesy, wyroby i usługi nie wpływały negatywnie na zdolność organizacji do stałego dostarczania wyrobów i usług zgodnych z wymaganiami klienta.*¹³ Od organizacji zależy, jaki rodzaj i zakres nadzoru określą dla poszczególnych podwykonawców i dostawców. Przy podejmowaniu tej decyzji kluczowe znaczenie ma wpływ realizowanego na zewnątrz procesu lub dostarczanego wyrobu na finalny wynik prowadzonej działalności, w tym na wymagania i oczekiwania klienta oraz na zgodność z wymaganiami prawnymi obowiązującymi w zakresie zleconego procesu. Jednym z możliwych do realizacji form nadzoru są przeprowadzane audyty podwykonawców i dostawców w zakresie ustalonym wcześniej na podstawie zapisów umowy pomiędzy organizacją, a podwykonawcą lub dostawcą.

Podsumowanie

Przedstawione kluczowe zmiany wynikające z nowej edycji normy ISO 9001 wymagają zmiany podejścia do znaczenia tego systemu w całym procesie zarządzania organizacją. Duży nacisk położony jest na wzrost świadomości i zaangażowania najwyższego kierownictwa organizacji w aspekcie kluczowej roli w jego funkcjonowaniu oraz powiązaniu z procesami biznesowymi organizacji. Umiejętne powiązanie wymagań nowej normy PN-EN ISO 9001:2015 w obszarze realizacji przyjętej strategii oraz celów operacyjnych, w tym jakościowych może się przyczynić do kreowania wartości organizacji. Znormalizowany system zarządzania jakością wymaga podejmowania systematycznych działań zmierzających do doskonalenia nie tylko tego systemu, ale także doskonalenia procesu zarządzania organizacją.

dr Ewa Popławska - Adiunkt w Instytucie Zarządzania,
Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu Wydział Zamiejscowy
w Chorzowie

Bibliografia:

1. M.Asejczyk-Woroniecka, *Zastosowanie analizy SWOT w doskonaleniu zarządzania jednostkami administracji terytorialnej*, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” 2016, nr 6.
2. K.Cholewicka-Goździk, *Struktura normy ISO 9001:2015*, „Problemy jakości” 2016, nr 1.
3. W.Klimczak, *Ryzyko w wymaganiach PN-EN ISO 9001:2015-10 i możliwości ich implementacji w praktyce*, „Problemy jakości”, 2017 nr 3.
4. PN-EN ISO 9001:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Wymagania*, PKN, Warszawa 2016.
5. PN-EN ISO 9001:2009, *Systemy zarządzania jakością. Wymagania*, PKN, Warszawa 2009.
6. PN-EN ISO 9000:2015-10, *Systemy zarządzania jakością. Podstawy i terminologia*, PKN, Warszawa 2016.

¹³ Ibidem, s. 22.

Kilka refleksji na temat istoty programu „Rodzina 500 plus”

„Rodzina 500 plus” to niewątpliwie program budzący skrajne emocje i oceny zarówno w ramach debat politycznych i naukowych, jak i w odbiorze społecznym. Celem niniejszego artykułu jest syntetyczne przedstawienie jego głównych założeń oraz zasygnalizowanie wątpliwości, jakie – zdaniem autora, w oparciu o własne dotychczasowe doświadczenie naukowe i zawodowe – rodzi przyjęta formuła programu.

Zaczynając od faktów. Program „Rodzina 500 plus” to jeden ze sztandarowych pomysłów Prawa i Sprawiedliwości, który najpierw przyczynił się do wygrania przez ową partię wyborów parlamentarnych w październiku 2015 roku (jako eksponowany element programu wyborczego), a następnie umożliwił utrzymanie wysokiego poparcia społecznego w trakcie dalszego sprawowania władzy – przykrywając (jak sądzi część komentatorów) różne kontrowersyjne działania rządu i większości parlamentarnej (by wspomnieć tylko o sprawie Trybunału Konstytucyjnego). Program ten wprowadzony został na mocy ustawy z dnia 11 lutego 2016 roku o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, a realizowany jest od kwietnia 2016 roku. Jego istotą jest stałe świadczenie pieniężne przysługujące na dane dziecko, które wypłacane jest w oparciu o następujące zasady¹⁴:

- zasiłek przysługuje na dziecko od urodzenia do momentu ukończenia przez nie osiemnastego roku życia i obejmuje obywateli polskich oraz cudzoziemców zamieszkujących terytorium RP;
- świadczenie wynosi 500 zł na miesiąc i przysługuje na drugie oraz każde kolejne dziecko, bez względu na osiągnięte dochody rodziny;
- zasiłek na pierwsze dziecko można otrzymać w przypadku, gdy dochód na członka rodziny nie przekracza 800 zł lub 1200 zł, jeśli którekolwiek z dzieci w rodzinie jest niepełnosprawne (pod uwagę brane są dochody uzyskiwane w kraju i za granicą z różnych tytułów: pracy na etacie, umów cywilno-prawnych, działalności gospodarczej, emerytur, rent, świadczeń rodzinnych, a także dochody z gospodarstw rolnych).

U podstaw wprowadzenia programu „Rodzina 500 plus” leżą dwie grupy celów: pronatalistyczne (prodemograficzne) oraz prorodzinne. Jak czytamy na stronie internetowej dedykowanej programowi:

¹⁴ Zob. *Zasady i warunki programu 500 Plus*, <http://www.program500plus.pl/zasady-programu.html> [dostęp: 13.11.2016].

„Rządowy program >>Rodzina 500 plus<< ma za zadanie pomóc w wychowaniu dzieci poprzez przyznawanie świadczeń wychowawczych. Wyplacane pieniądze mają posłużyć jako częściowe pokrycie kosztów związanych z zaspokojeniem potrzeb życiowych oraz wychowaniem dziecka. Program w swoim założeniu poza poprawą sytuacji polskich rodzin ma również zadanie przyczynić się do zwiększenia dzietności”¹⁵. W jednym z opracowań Ministerstwa Rodziny Pracy i Polityki Społecznej czytamy natomiast wprost, że program ten „ma na celu przede wszystkim pomoc dla rodzin wychowujących dzieci oraz przeciwdziałanie spadkowi demograficznemu w Polsce”¹⁶. Co znamienne, oba wskazywane cele na poziomie merytorycznym są mocno powiązane (politykę pronatalistyczną traktować należy jako element szeroko rozumianej polityki prorodzinnej), aczkolwiek stanowią nieco inne potencjalne obszary aktywności państwa – a zatem powinny być analizowane ze świadomością własnej specyfiki. Wydaje się natomiast, że na poziomie debaty politycznej i odbioru społecznego owe cele nie są jednoznacznie rozróżniane, a przywoływane są w sposób dość przypadkowy lub wręcz utożsamiane. Premier Beata Szydło w expose wskazała program „Rodzina 500 plus” jako pierwszy z 5 celów na 100 dni rządów, charakteryzując go jako program wspierający polskie rodziny w ramach tzw. dobrej zmiany¹⁷. Z kolei rzecznik rządu Rafał Bochenek podkreślał, że „program >>Rodzina 500 plus<< to największy program prodemograficzny realizowany w ostatnim 25-leciu, a nawet całej historii Polski”¹⁸.

Program ten bez wątpienia uznany musi być za istotną pozycję w budżecie państwa polskiego. Zgodnie z założeniami ustawy budżetowej na rok 2017, a więc na pierwszy pełny rok obowiązywania programu, zarezerwowano na niego ponad 23 miliardy złotych (w obliczu ponad 384 miliardów łącznych wydatków i ponad 59 miliardowego planowanego deficytu). Fakt ten prowokuje zatem pytanie, czy podjęte działania faktycznie są konieczne, a pieniądze „dobrze wydane”? Niewątpliwie Polska jest państwem stojącym w obliczu istotnego problemu demograficznego objawiającego się zmniejszającą się liczbą ludności (według szacunków do roku 2050 ubędzie około 4 mln Polaków, czyli ponad 1/10 obecnego stanu) oraz starzeniem społeczeństwa (o ile obecnie osoby powyżej 80 lat stanowią 4% ludności, o tyle w 2050 ma być to około 10%), a głównym powodem takich niekorzystnych zmian jest zbyt mała liczba rodzących się dzieci (współczynnik dzietności w Polsce

¹⁵ Tamże.

¹⁶ *Ustawa o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Ocena skutków regulacji nr UA7*, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, 22 grudnia 2015 r., s. 1, <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/12279566/12326797/12326798/dokument202544.pdf> [dostęp 13.11.2016].

¹⁷ Zob. *Exposé premier Beaty Szydło – stenogram z dnia 18 listopada 2015 r.*, <https://www.premier.gov.pl/expose-premier-beaty-szydlo-stenogram.html> [dostęp 13.11.2017].

¹⁸ *Rzecznik rządu: Program „Rodzina 500 plus” to największy program prodemograficzny realizowany w ostatnim 25-leciu, a nawet całej historii Polski*, <http://wpolityce.pl/polityka/280200-rzecznik-rzadu-program-rodzina-500-plus-to-najwiekszy-program-prodemograficzny-realizowany-w-ostatnim-25-leciu-a-nawet-calej-historii-polski> [dostęp 13.11.2016].

wynosi obecnie poniżej 1,3 przy progu zastępowalności pokoleń wynoszącym 2,1)¹⁹. Równocześnie wskazać należy na istniejący problem ubóstwa w Polsce, które w szczególności dotyczy rodzin wielodzietnych (w połowie obecnej dekady poniżej relatywnej granicy ubóstwa żyło ponad 16% osób w gospodarstwach domowych, a poniżej ubóstwa skrajnego ponad 7% – przy czym w przypadku rodzin z 4 lub większą liczbą dzieci na utrzymaniu ponad ¼ osób w takich gospodarstwach domowych żyła właśnie poniżej owego progu)²⁰. Zwłaszcza wskazana kwestia demograficzna postrzegana może być w kategoriach zagrożenia dla szeroko rozumianej racji stanu i interesu narodowego. Jeśli zatem przyjąć, że państwo jest podmiotem, któremu przypisujemy aktywność w owych obszarach, podjęcie stosownych działań uznać należy za wysoce pożądane, czy wręcz niezbędne. Pytanie tylko, czy faktycznie przyjęta formuła programu jest w tym względzie optymalna?

Program „Rodzina 500 plus” od samego początku wzbudza emocje. Niewątpliwie w odbiorze społecznym jest on oceniany zdecydowanie pozytywnie – jak wskazują badania CBOS popiera go większość respondentów (80%, w tym 47% zdecydowanie), przeciwnych jest natomiast jedynie 15% ankietowanych²¹. Równocześnie większość badanych (78%) jest przekonana, że wprowadzenie programu będzie korzystne dla społeczeństwa, a ponad 1/3 (36%) deklaruje, że oni sami lub ktoś z ich gospodarstwa domowego skorzysta z niego. Co ciekawe jednak, spore wątpliwości budzą natomiast skutki jego realizacji – 49% badanych obawia się, że okaże się on niekorzystny dla gospodarki²²... Bardziej problematyczna jest natomiast kwestia naukowej oceny programu. Z jednej strony bowiem przyczynić się powinien on do wzrostu liczby urodzeń (w momencie wprowadzania programu szacowano, że w wyniku jego oddziaływania w latach 2017-2026 nastąpi wzrost o 278 tys. w stosunku do sytuacji, gdyby programu nie było²³) oraz poprawy sytuacji materialnej rodzin będących jego beneficjentami – co w świetle ukazanych powodów wprowadzenia programu uznać należy za oczekiwane i korzystne. Z drugiej jego ogromne koszty w przeliczeniu na jedno „dodatkowo urodzone” dziecko (przykładowo, ponad 24 krotnie wyższe w porównaniu do realizowanego przez poprzednią koalicję PO-PSL programu *in vitro*²⁴) i generowane skutki uboczne (w tym również w zakresie konserwowania tradycyjnego modelu rodziny) wydają się nieadekwatne do przewidywanych pozytywnych rezultatów. Co więcej, w przypadku pierwotnych celów pronatalistycznych i prorodzinnych dotyka on tylko części przyczyn obecnego stanu rzeczy, a zatem już z tego powodu nie może być w pełni skutecznym rozwiązaniem (przyjąć bowiem należy, że pełne i trwałe rozwiązanie danego problemu możliwe jest tylko wtedy, jeśli usunięte zostaną wszystkie jego główne przyczyny).

¹⁹ Zob. *Prognoza ludności na lata 2014-2050*, GUS, Warszawa 2014, s. 163.

²⁰ Zob. *Ubóstwo w Polsce w latach 2013 i 2014*, GUS, Warszawa 2015, s. 8.

²¹ Zob. *Program „Rodzina 500 plus” jako element systemu wspierania rodzin i dietności*, Komunikat z badań nr 25/2016, CBOS, Warszawa 2016, s. 12, http://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2016/K_025_16.PDF [dostęp: 22.10.2016].

²² Zob. Tamże, s. 7.

²³ Zob. *Ustawa o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Ocena skutków regulacji...*, op. cit., s. 5.

²⁴ Zob. Pacewicz P., *Dziecko z 500 + kosztuje blisko milion. z in vitro 24 razy mniej*, <https://oko.press/dziecko-500-plus-kosztuje-blisko-milion-in-vitro-24-razy/> [dostęp: 11.08.2016]

Wskazać należy zatem, że powody spadku liczby urodzeń są w Polsce wielorakie: opóźnianie zakładania rodziny i decyzji o posiadaniu dzieci, spadek częstości zawierania małżeństw i wzrost popularności związków nieformalnych, deinstytucjonalizacja i destabilizacja rodziny (rosnąca liczba separacji i rozwodów), które wzmacniane są przez przemiany polityczno-gospodarcze po 1989 roku (zwłaszcza zmiany na rynku pracy, zagrożenie bezrobociem, wzrost aspiracji edukacyjnych młodych)²⁵. W tym kontekście mechanizm dający nawet relatywnie sporą sumę pieniędzy za urodzenie dziecka nie usuwa wszystkich barier ograniczających dotychczasową dietność. Również powody ubóstwa rodzin wielodzietnych są różne. Czasem jest to efekt określonych, patologicznych postaw samych rodziców, a wtedy dodatkowe pieniądze tylko pogłębiają ów stan. Ponadto, o ile prawdą jest, że im więcej dzieci w rodzinie, tym większy odsetek rodzin ubogich, o tyle bardziej problematyczny jest powód takiego stanu. Z jednej strony bowiem kolejne dziecko w rodzinie powoduje, że rośnie zapotrzebowanie na wydatki, a maleje możliwość zarobkowa rodziny (najczęściej matki). Z drugiej jednak strony ubóstwo powiązane jest często z mniejszymi aspiracjami i zaradnością życiową, czy wręcz świadomością dotyczącą antykoncepcji, co skutkuje kolejnym (często nieplanowanym) potomstwem. W takich sytuacjach program sprowadzający się do prostego transferu pieniędzy za posiadane dzieci może wywoływać wręcz skutki odwrotne od zamierzonych.

Zdaniem autora, w aspekcie pronatalistycznym wskazać należy zatem na następujące problematyczne cechy programu „Rodzina 500 plus”:

- Program ten nie zachęca do posiadania pierwszego dziecka. Nie jest zatem żadnym argumentem i motywacją dla tych osób, które chcą mieć tylko jedno dziecko. Nie jest też żadnym wsparciem dla osób, które dopiero perspektywicznie („za parę lat”) planują kolejne dzieci, ale póki co starają się o owo pierwsze.
- Program postrzegać należy bardziej w kategoriach dodatkowych korzyści i ułatwienia dla tych rodzin, które i tak dzieci już mają lub planują mieć (aspekt bardziej prorodzinny), niż w kategoriach faktycznej zachęty do rodzenia nowych dzieci (aspekt pronatalistyczny).
- Zaryzykować można hipotezę (wprawdzie bardzo niepoprawną politycznie), że w takiej formule program stanowić może realną zachętę do posiadania kolejnych („dodatkowy”) dzieci przede wszystkim dla tych osób, które mieć ich nie powinny. Z perspektywy rozwoju państwa liczyć powinna się nie tylko „liczba” rodzących się dzieci, ale także ich „jakość”. Jeśli państwo podejmuje się już kreowania postaw pronatalistycznych, instrumenty powinny zachęcać osoby, które będą w stanie samodzielnie owe dzieci wychować na „wartościowych obywateli”, a nie wspierać dzieci „genetycznie” uzależnione od wsparcia ze strony państwa.

²⁵ Zob. *Diagnoza Społeczna 2013. Niska dietność w Polsce w kontekście percepcji Polaków*, red. Kotowska I., Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, Warszawa 2014, s. 20, 46, http://www.diagnoza.com/pliki/raporty_tematyczne/Niska_dzietnosc_w_Polsce.pdf [dostęp: 13.11.2016].

Program „Rodzina 500 plus” uznać należy zatem za kontrowersyjny, o ograniczonej skuteczności i przede wszystkim bardzo kosztowny program pronatalistyczny. Podkreślić należy również, że na długofalową skuteczność wprowadzonego mechanizmu (zwłaszcza z perspektywy liczby rodzących się dzieci) decydujący wpływ będzie mieć jego odbiór przez społeczeństwo oraz potraktowanie jako realnego i trwałego wsparcia. Dotychczasowe badania CBOS wskazują, że ponad połowa respondentów (51%) obawia się, iż ten lub kolejny rząd nie znajdzie pieniędzy na kontynuowanie programu, a tylko niespełna jedna trzecia (32%) uważa, że program „Rodzina 500 plus” będzie traktowany priorytetowo i realizowany przez kolejne lata²⁶.

Z kolei w aspekcie prorodzinnym, utożsamianym z sytuacją materialną rodzin, wskazać należy zdaniem autora na następujące problematyczne cechy programu:

- Program ten bardzo wyraźnie różnicuje dzieci na „lepsze” (objęte programem) i „gorsze” (którym nie przysługuje świadczenie). Dotyczy to zarówno podziału na dzieci będące jedynakami i dzieci z rodzin wielodzietnych, jak i różnicowania dzieci w ramach tej drugiej grupy (wszak owo pierwsze dziecko nie dostaje pieniędzy).
- Rodziny z jednym dzieckiem w większości przypadków nie są w żaden sposób beneficjentami programu. Jak wskazują dane, na 1030882 polskich rodzin posiadających dzieci, 383457 to rodziny tylko z jednym dzieckiem (czyli 37,2%)²⁷. Jeśli do tego dodać, że rodziny z jednym dzieckiem stanowią tylko 2,7% osób żyjących poniżej progu ubóstwa skrajnego, najczęściej nie będą się one kwalifikowały do skorzystania z furty dochodowej dla tego typu rodzin. Kwestia ta zresztą w dość szczególny sposób zawarta została w uzasadnieniu do ustawy wprowadzającej program, w którym czytamy: „Projektowana ustawa pozwoli zmniejszyć istniejące obecnie ekonomiczne ograniczenia, w szczególności wśród młodych ludzi decydujących się na posiadanie potomstwa, zwłaszcza drugiego i kolejnego dziecka”²⁸.
- Program obejmuje jedynie dzieci do 18 roku życia, ponadto po przekroczeniu owego wieku dziecko nie tylko przestaje się liczyć jako uprawnione do pobierania świadczenia, ale także do legitymizowania drugiego dziecka. Z perspektywy zasad programu rodzina posiadająca dwójkę dzieci w wieku np. 10 i 19 lat nie ma żadnego dziecka kwalifikującego się do programu (jeśli przekroczony jest próg dochodowy dla pierwszego dziecka).
- Program nie rekompensuje kosztów wychowania dziecka po ukończeniu 18 roku życia, nawet jeśli nadal pozostaje na utrzymaniu rodziców (z racji np. kontynuacji kształcenia).

²⁶ Program „Rodzina 500 plus” jako element systemu..., op. cit., s. 12.

²⁷ Zob. Struktura rodzin wg typu rodziny i liczby dzieci w rodzinie, <https://empatia.mpips.gov.pl/statystyka/par/rodzina/swiadczenia-rodzinne/struktura-rodzin-wg-typu-rodziny-i-liczby-dzieci-w-rodzinie> [dostęp: 13.11.2016].

²⁸ Uzasadnienie do projektu ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, s. 6, <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs/2/12279566/12326797/12326798/dokument202543.pdf> [dostęp 13.11.2016].

Program „Rodzina 500 plus” uznać należy zatem za kontrowersyjny i przede wszystkim kosztowny program prorodzinny. Z jednej strony daje on realną (aczkolwiek potencjalną, bowiem dużo zależy od faktycznego wykorzystania środków) pomoc finansową tym rodzinom (dzieciom), które się do niego kwalifikują (dodatkowo jest tym bardziej korzystny, im większa jest liczba posiadanych dzieci oraz mniejsze różnice wiekowe między nimi). Z drugiej strony pozostaje bez wpływu na rodziny z jednym dzieckiem oraz te rodziny wielodzietne, w których z racji rozbieżności wieku potomków starsze dziecko nie legitymizuje już młodszego. Ta grupa okazuje się całkiem spora. Z danych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wynika bowiem, że program objął swym zasięgiem 55% wszystkich dzieci do 18 lat²⁹. Oznacza to jednak, że na pozostałe 45% dzieci takie świadczenie po prostu nie przysługuje.

Reasumując prowadzone rozważania, program „Rodzina 500 plus” to:

- kosztowny program prorodzinny i bardzo kosztowny program pronatalistyczny;
- program realizujący częściowo pierwotne cele, ale nie czyniący tego w sposób precyzyjny, lecz obejmujący również osoby, które takiego wsparcia nie potrzebują (rodziny wielodzietne o dobrej sytuacji finansowej) i pomijający część rodzin zainteresowanych uzyskaniem takiego wsparcia (rodziny bezdzietne lub z jednym dzieckiem);
- program bardziej prorodzinny nastawionym na pomoc dla już urodzonych dzieci, a mniej pronatalistyczny mający zachęcać do zwiększenia liczby rodzących się dzieci.

Dr Łukasz Wawrowski – Prodziekan ds. Nauki

Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu

Wydział Zamiejscowy w Chorzowie

²⁹ *Wpływ programu „Rodzina 500 plus” na życie rodzin*, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Warszawa 2016, s. 5,
<http://www.mpips.gov.pl/download/gfx/mpips/pl/defaultaktualnosci/9536/8327/1/Wplyw%20Rodzina%20500%20plus%20na%20zycie%20rodzin.pdf> [dostęp: 22.11.2016].

Polskie grupy kapitałowe wobec wyzwań związanych z procesami globalizacji oraz UE

Grupą kapitałową nazywa się jedną z tzw. form koncentracji przedsiębiorstw. Można rzec, iż grupa kapitałowa to struktura łącząca poszczególne organizacje za pomocą związków kapitałowych. Należy zwrócić uwagę na to, iż polskie grupy kapitałowe można byłoby nazwać pewną formą konstrukcji, które notabene mają umocowanie w prawie krajowym, choćby, np. na gruncie ustawy o rachunkowości oraz w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Z kolei warto również zauważyć, iż grupy kapitałowe często mylone są z tzw. holdingiem, który jest formą pewnej zależnej formy kumulacji wzajemnie zależnego kapitału.

Bardzo ważną kwestią jest fakt, iż w dzisiejszych czasach, charakteryzujących się sporych rozmiarów procesami globalizacyjnymi, do czego z pewnością przyczyniła się akcesja Polski w szeregi Unii Europejskiej, problematyka funkcjonowania grup kapitałowych nabiera na znaczeniu i jest coraz częściej poruszana w literaturze przedmiotu. W tymże miejscu pragnę zauważyć, iż globalizacja jest cywilizacyjnym tzw. megatrendem we współczesnej gospodarce światowej, a w najszerszym rozumieniu oznacza proces postępującej intensyfikacji ekonomicznych, politycznych oraz społeczno-kulturowych stosunków transgranicznych³⁰. Przyjmuje się również, iż globalizacja oznacza zanikanie granic celem alokacji czynników produkcji, a przede wszystkim kapitału. Można powiedzieć, iż globalizacja jest procesem wzrostu swobody przepływów kapitałów, jak również czynników produkcji oraz towarów. Taka definicja idealnie wkomponowuje się w kanony tematyczne, bowiem problematyka powstawania i funkcjonowania grup kapitałowych związana jest właśnie z przepływami kapitałów, w tym środków finansowych i pozafinansowych.

Pragnę zauważyć, że od kilkunastu lat gospodarka światowa przechodzi głębokie przemiany wynikające z przyspieszenia procesów globalnych. Stało się to głównie możliwe dzięki względnej stabilizacji politycznej, zwycięstwa neoliberalizmu, jak również szerokiego wykorzystania postępu technologicznego związanego z rewolucją informacyjną. Nowe warunki z kolei spowodowały

³⁰ K. A. Kłosiński, A. Masłowski, Globalizacja sektora usług w Polsce, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2005, s. 9

dynamiczny wzrost przepływów towarów, usług oraz kapitału, w tym także inwestycji zagranicznych, technologii i informacji. Dlatego też tak istotnym wydają się procesy globalizacyjne z punktu widzenia rozwoju grup kapitałowych. Poszerzył się także zakres i zasięg działania korporacji transnarodowych, prowadząc do pogłębienia powiązań oraz współzależności pomiędzy wszystkimi krajami.

Warto dodać, iż każda organizacja, w tym organizacje zrzeszone w grupę kapitałową ze szczególną uwagą powinny obserwować dynamikę zmian środowiskowych, ekonomicznych i kulturowych. Powinny również odpowiednio na nie reagować. Ta wrażliwość na zmiany środowiska społeczno-ekonomicznego jest szczególnie ważna w przypadku przedsiębiorstw międzynarodowych, w tym grup kapitałowych. Innowacje w takich organizacjach mogą i powinny być postrzegane w sposób szczególny jako odpowiedź w stosunku na przemiany ich otoczenia zewnętrznego.

Zatem sądząc po powyższym globalizacja stanowi nasilający się proces oraz jest jednym z najpoważniejszych wyzwań, które stawia rozwój cywilizacyjny na przełomie wieków, przy tym wyzwanie to stanowi bardzo ważną sprawę dla wszystkich krajów świata oraz wszystkich organizacji zrzeszonych w grupach kapitałowych. Co prawda, globalizacja jest procesem nieuchronnym, jednakże wszystkie organizacje, w tym grupy kapitałowe powinny umieć sterować tymże procesem, aby móc się pręźnie rozwijać i osiągać dalsze sukcesy na obranych rynkach, na których funkcjonują.

Chciałbym zauważyć, iż powstanie i rozwój Unii Europejskiej sprzyja w znacznym stopniu procesom globalizacyjnym. Z przedmiotowego punktu widzenia Unia Europejska jest wspólnotą kulturową, społeczną, polityczną, prawną, a przede wszystkim ekonomiczną, co sprzyja procesom globalizacyjnym³¹. Usytuowanie Europy w strukturze politycznej i ekonomicznej ulega gwałtownym zmianom. Obecna dekada, a także następne dziesięciolecia będą dla Europy z pewnością okresem bardzo poważnych wyzwań i licznych nowych zagrożeń. Dzięki polityce unijnej oraz działalności unijnej Polska ma szansę pisać się w górę, zarówno w kontekście rozwojowym, jak i gospodarczym oraz społecznym, co również nie pozostaje bez wpływu na polskie grupy kapitałowe, które funkcjonują na jej terenie.

Wzrost procesów globalizacji został z pewnością przyspieszony z ramienia rozszerzania się granic Unii Europejskiej. Akcesja Polski do Unii Europejskiej w 2004 roku stworzyła całkowicie nową sytuację dla społeczeństwa polskiego, władz państwowych i władz samorządowych oraz Partnerów Społecznych, jak również dla funkcjonujących na polskim rynku grup kapitałowych.

Przy tym należy podkreślić, iż jednoczenie się państw w zakresie gospodarczym zawsze sprzyja powstawaniu globalizacji na ich terenach. W związku z powyższym wejście Polski w struktury Unii Europejskiej znacznie przyspieszyło procesy globalizacyjne w zakresie obszarów ekonomiczno-społecznych. Szczególnie przeobrażenia te dotyczą grup kapitałowych działających na rynkach

³¹ „Integracja europejska, pod red. K.A. Wojtaszczyk, PWN, Warszawa 2008, s. 14

międzynarodowych, a dokładniej grup kapitałowych występujących w charakterze ponadnarodowych korporacji.

Pragnę zauważyć, iż procesy globalizacji, jakie zachodzą we współczesnej gospodarce światowej m.in. spowodowane integracją gospodarki europejskiej, prowadzą m.in. w grupach kapitałowych do tzw. umiędzynarodowienia (internacjonalizacji) np. w zakresie produkcji oraz wymiany, a jednocześnie do pogłębienia nierównej dynamiki rozwoju wielu tychże gałęzi produkcji. Powoduje to wielokrotnie zmniejszenie zatrudnienia w jednych sektorach, w których działają polskie grupy kapitałowe³². Te procesy globalizacji mają przede wszystkim dla polskich grup kapitałowych wymiar technologiczno-ekonomiczny i w dużej mierze stanowią one następstwo cywilizacyjne w zakresie rewolucji informatycznej. Stanowiąc to może pewne wyzwanie dla grup kapitałowych, aby nie rzecz zagrożenie, bowiem poprzez wzmacniające się procesy globalizacji, których konsekwencją są chociażby prężnie pojawiające się z ramienia rynków zagranicznych substytuty produktów i usług, konsumenci polscy przestają być ograniczani do użytkowania jedynie krajowych czynników produkcji czy też usług. Co więcej, konsumenci ci, mogą korzystać z tychże zasobów zamawiając je z dowolnego miejsca na świecie (poprzez rozwój Internetu i organizacji wirtualnych). Wszystkie te procesy mogą sprawiać, iż dana polska grupa kapitałowa, która była wręcz monopolistą na rynku polskim, może okazać się sukcesywnie "odstawiana na drugi tor".

Warto zauważyć również, iż w związku z postępującymi procesami globalizacyjnymi oraz procesami związanymi z funkcjonowaniem Unii Europejskiej zmienia się również wiele kwestii w zakresie struktury i funkcjonowania grup kapitałowych. Muszą bowiem one np. zatrudniać większą ilość personelu w swoich szeregach, profesjonalnie zarządzać tymże personelem, jak również doskonalić tenże personel. W przypadku niewłaściwej tudzież niewystarczającej polityki personalnej w polskich grupach kapitałowych może dojść do tego, iż na tle konkurencyjnych organizacji będą one miały docelowo o wiele niższy wskaźnik rozwoju. Stąd też do jednych z wyzwań polskich grup kapitałowych należy również odpowiednie zarządzanie kapitałem ludzkim zgodnie z najwyższymi normami, bowiem np. jakikolwiek strajk grupowy pracowników spowodowałby liczne zatory finansowe, a tym samym spowolniłby tudzież ograniczył dochodowość danej polskiej grupy kapitałowej. Inną kwestią jest to, iż zarządzanie zasobami ludzkimi w grupach kapitałowych wcale nie jest takie proste, gdyż samo ujednolicenie jego standardów na skalę funkcjonowania kilku dużych organizacji- wymaga sporo czasu oraz wydatków np. w zakresie szkoleń dla menadżerów wszystkich działów polskiej grupy kapitałowej.

Uważam, iż globalizacja z każdym rokiem postępuje, nie tylko w Polsce, ale i na świecie i to w dość szybkim tempie. Dzieje się tak w przeważającym stopniu z ramienia rozwoju cywilizacyjnego ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju informacyjno-technologicznego. Dla przykładu, na takich

³² S. Gatz, M. Kszaklewski, , Przewodnik. Partnerzy Społeczni a Fundusze Europejskie, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Gdańsk, listopad 2008, s. 18.

kontynentach jak Ameryka Północna, Europa, Australia prawie każda osoba ma swobodny dostęp do Internetu, dzięki któremu może porozumiewać się w zasadzie z całym światem (choćby poprzez komunikatory elektroniczne i pocztę e-mail), tym samym może zamawiać produkty i usługi skąd chce i od kogo chce- niekoniecznie już np. m.in. od grup kapitałowych. Na pozostałych kontynentach również w zasadzie nie ma większych problemów z dostępem do najnowszych technologii, i kontynenty te pod tym kątem się również bardzo prężnie rozwijają, a to z jednej strony może pomagać polskim grupom kapitałowym o ile mają dobrze rozwiniętą działalność internetową, jednakże z drugiej strony może obniżać ich zyski z ramienia tzw. konkurencji wirtualnej, o ile dana polska grupa kapitałowa nie zajmuje się na większą skalę np. sprzedażą internetową.

Przejawami procesów globalizacyjnych i procesów związanych z Unią Europejską jest bardzo wiele kwestii, zarówno na poziomie gospodarczym (szeroki eksport-import), politycznym (nawiązywanie wciąż nowych stosunków ekonomiczno-politycznych, zbrojeniowych, gospodarczych itp. pomiędzy nawet bardzo odległymi państwami), itd. Globalizacja rozprzestrzenia się poprzez swoiste "naśladownictwo" państw przez państwa. Poprzez "naśladownictwo" wzajemne w konkurujących ze sobą organizacjach- co ma i plusy, i minusy. Dla przykładu, globalna konkurencja powoduje, że od pracowników polskich grup kapitałowych oczekuje się ciągłego podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz zdobywania nowych umiejętności. Co więcej, pomimo unijnych założeń, co do formalnego skracania czasu pracy personelu, rzeczywisty czas wykonywania zajęć zawodowych np. w polskich grupach kapitałowych jest coraz dłuższy, co generuje większe koszty dla tychże podmiotów gospodarczych np. z ramienia coraz większych zwolnień pracowniczych, wśród tych pracowników, którzy nie mogą być wystarczająco dyspozycyjni³³.

Kolejnym przykładem wpływu procesów globalizacji i Unii Europejskiej na funkcjonowanie grup kapitałowych jest również coraz większy zakres stosowanego tzw. outsourcingu i offshoringu stosowany przez polskie grupy kapitałowe, przy jednoczesnym braku zaufania menedżerów w tychże omawianych podmiotach gospodarczych do wszelkiego rodzaju powiązań o charakterze sieciowym, zwłaszcza gdy dotyczą one konkurentów. Jednakże z procesami globalizacji oraz z procesami związanymi z Unią Europejską w zakresie działalności polskich grup kapitałowych należy również dodać, iż procesy te w pewien swoisty sposób "uwalniają" ponad granicami innych państw, a korzyści z tegoż uwalniania dotyczą tworzącego się silnego impulsu liberalizacji handlu, obrotów kapitałowych, przepływu wiedzy oraz informacji. Poprzez to, coraz większego znaczenia nabiera w polskich grupach kapitałowych zarządzanie innowacjami, zarządzanie wiedzą, zarządzanie ryzykiem.

Jednakże do kolejnych wyzwań dla polskich grup kapitałowych należą w dobie procesów globalizacji i Unii Europejskiej jeszcze kwestie związane z rozwojem produkcji, ponieważ produkty

³³ F.K. Reilly, K.C. Brown „Analiza inwestycji i zarządzanie portfelem, PWE, Warszawa 2001, s. 89-91.

polskich grup kapitałowych o niższym poziomie rozwoju w stosunku do produktów zagranicznych mogą zostać zepchnięte do produktów lokalnych. Ponad to, może następować tzw. wykup największych i najlepszych (tj. najrentowniejszych) przedsiębiorstw przez kapitał zagraniczny, a to z kolei może powodować na rynku polskim napływ światowych marek, a tym samym polskie grupy kapitałowe mogą zostać sprowadzone do roli podwykonawców. Istotnym jest również podkreślić, iż procesy globalizacyjne mogą również powodować w polskich grupach kapitałowych odpływ najzdolniejszej kadry na rzecz konkurentów zagranicznych pojawiających się na rynku polskim. Powyższe kwestie, o których wspomniałem z pewnością mogą stanowić i stanowią dla wielu polskich grup kapitałowych również spore wyzwanie, gdyż obniżając ich dochodowość generuje koszty, a tym samym obniża ich płynność finansową.

Dla polskich grup kapitałowych procesy globalizacji spowodowane w dużej mierze wstąpieniem Polski do struktur Unii Europejskiej, jak i poszerzanie jej granic, odgrywa spore znaczenie. Znaczenie to dotyczy przede wszystkim szans i zagrożeń dla grup kapitałowych w zakresie wyzwań stojących przed nimi związanych z procesami globalizacji skorelowanymi z poszerzaniem się Unii Europejskiej. W związku z powyższym należy zauważyć, iż do szans dla polskich grup kapitałowych w zakresie procesów globalizacyjnych należą z pewnością otwarte rynki zagraniczne, które grupy kapitałowe mogą pozyskiwać np. poprzez dołączanie do zagranicznych jednostek dominujących, tym samym stając się jednostkami zależnymi, ale i tak podnosząc swój kapitał zakładowy i powodując wzrost pola manewrów biznesowych tudzież poprzez zawieranie sojuszy/zrzeszanie zagranicznych jednostek zależnych będąc jednostką dominującą, co pozwala również "wpompowywać" kapitał tychże jednostek i poszerzać zakres możliwości ich funkcjonowania. Zatem do głównych szans dla polskich grup kapitałowych należą odnosząc się do powyższego, wzmożone możliwości integracji biznesowej z zagranicznymi grupami kapitałowymi tudzież zagranicznymi organizacjami.

Pragnę jednakże dodać, iż procesy globalizacji spowodowane wstąpieniem Polski w szeregi Unii Europejskiej dla polskich grup kapitałowych przynoszą również zagrożenia. Do głównych zagrożeń w tymże obszarze należą z pewnością możliwościami wchodzenia konkurencyjnych, zagranicznych grup kapitałowych i organizacji na rynek polski, i wcale nie muszą chcieć się one zrzeszać, a jedynie mogą chcieć zdominować rynek polski w kontekście swoich produktów tudzież usług.

Warto zauważyć, iż poprzez rozszerzającą się globalizację z ramienia rozwoju Unii Europejskiej niekoniecznie konkurentami dla danych grup kapitałowych muszą stać się grupy kapitałowe tudzież niezależne organizacje zagraniczne, bowiem konkurentami tymi mogą się również stać polskie grupy kapitałowe oraz polskie przedsiębiorstwa, które weszły w strukturę jakiejś zagranicznej grupy kapitałowej. Powyższe kwestie stanowią główne wyzwaniem

dla polskich grup kapitałowych, które to powinny przyjąć w związku z powyższym stosowne strategie zapobiegawcze tymże zagrożeniom.

W zasadzie do tychże strategii należą (uogólniając) dwa kierunki działań, które mogą przyjąć polskie grupy kapitałowe. Pierwszy z nich dotyczy przyjęcia strategii wzmoczonego rozwoju działalności marketingowej na wszystkich obszarach funkcjonowania danej grupy kapitałowej. Jest to ściśle związane co prawda ze sporymi nakładami kosztowymi, jednakże pozwala wzmocnić markę produktu tudzież usługi danej, polskiej grupy kapitałowej, uwydatnić jej public relations, tj. pozytywny wizerunek na polskich rynkach jej funkcjonowania. Działania z rejonu zarządzania działalnością marketingową i zarządzania jakością powinny choćby w pewnym stopniu "odbić atak" napływających zagranicznych konkurentów.

Drugą strategią, którą polskie grupy kapitałowe mogłyby przyjąć jest wstąpienie w szeregi danej grupy kapitałowej na zasadach dominującej lub zależnej organizacji. Niezależnie jednakże od pozycji danej grupy kapitałowej w stosunku do innej grupy kapitałowej tudzież organizacji- jej kapitał i pole manewrów biznesowych będą o wiele większe, przy dozie niższych kosztów np. na kampanie reklamowo-promocyjne. Najważniejszymi argumentami w tymże względzie są zarówno obniżone koszty, a tym samym podniesione dochody danej grupy kapitałowej, możliwość działania na większą skalę np. wejście na rynki zagraniczne poprzez nowych sojuszników, ale i przede wszystkim zniwelowanie zagrożenia konkurencyjnego, co uważam za argument najważniejszy.

Reasumując, globalizacja w Polsce oraz w Europie silnie powiązana jest z rozszerzaniem swoich wpływów przez Unię Europejską, co sprawia, że polskie grupy kapitałowe mogą z powodzeniem pozyskiwać nowe rynki europejskie i dzięki temu wychodzić ze swoimi produktami tudzież usługami na całą Europę celem pozyskania klientów zagranicznych, a tym samym poszerzeniu swoich wpływów. Grupy kapitałowe mogą również dzięki wstąpieniu w struktury Unii Europejskiej oraz poszerzającym się rozmiarowo procesom globalizacji nawiązywać sojusze i zresztać nowe organizacje zagraniczne (w tymże przypadku głównie europejskie) celem powiększania kapitału, a tym samym swoich wpływów. Procesy globalizacji oraz wstąpienie Polski do Unii Europejskiej odgrywają zatem istotną rolę w zakresie pozyskiwania nowych rynków. Jednakże z drugiej strony warto dodać, iż obok szans ważnym wydaje się również wspomnieć o zagrożeniach związanych z globalizacją, bowiem należy pamiętać, iż tak samo jak polskie grupy kapitałowe mają prawo zdobywać rynki w Europie, tak samo europejskie grupy kapitałowe mają prawo zdobywać rynek polski, co zresztą z dużym rozmachem czynią. Sądząc po powyższym należy uznać, iż procesy globalizacji, które uwydatniły się wraz poszerzaniem się znaczenia Unii Europejskiej oraz jej członków, mogą być kojarzone zarówno z szansami dla polskich grup kapitałowych, jak i z barierami oraz zagrożeniami, do których głównie należy konkurencja zagraniczna, która w momencie wejścia Polski w struktury Unii Europejskiej ma niższe bariery wejść na rynek polski niż miało to miejsce wcześniej.

Słowem zakończenia pragnę rzec, iż upatruję w procesach globalizacji i w Unii Europejskiej dla polskich grup kapitałowych o wiele więcej szans oczywiście przy założeniu prężnego ich monitorowania oraz wykorzystywania, aniżeli zagrożeń, bowiem poprzez odpowiednio dobierane metody i instrumenty strategiczne przez polskie grupy kapitałowe mogą sprostać każdemu wyzwaniu, o ile oczywiście dostrzegą w globalizacji i w Unii Europejskiej szansę na o wiele większy rozwój i pomnożony kapitał.

Mgr Łukasz Kozakowski – Dyrektor Pionu Zaopatrzenia i Zakupów Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów S.A.
Absolwent Studiów Doktoranckich Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach. Absolwent Studiów Podyplomowych Prawa Gospodarczego i Handlowego oraz Administracji i Zarządzania Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Uczestnik Międzynarodowych Studiów Menadżersko-Finansowych pre-MBA Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach oraz Uniwersytetu Technicznego w Brnie.

Olimpiada Wiedzy Ekonomicznej

W dniu 8 listopada 2017 r. o godz. 9⁰⁰ w szkołach ponadgimnazjalnych na terenie całej Polski rozpoczął się I etap (szkolny) XXXI Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej.

Z okręgu katowickiego do zawodów przystąpiło 462 uczniów z 63 szkół ponadgimnazjalnych.

Po sprawdzeniu nadesłanych prac w dniu 29 listopada 2017 r. jury Komitetu Okręgowego z okręgu katowickiego wytypowało 50 uczniów z 23 szkół ponadgimnazjalnych do II etapu XXXI olimpiady (okręgowy).

Dnia 18 grudnia 2017 r. o godz. 15⁰⁰ odbyło się drugie spotkanie (**Partner Główny: Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu z zamiejscowym Wydziałem w Chorzowie**) z nauczycielami i uczniami przygotowującymi się do XXXI Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej z okręgu katowickiego.

W dniu 12 stycznia 2018 r. o godz. 11⁰⁰ w Auli Uniwersytetu Ekonomicznego (Budynek F) w Katowicach przy ulicy Bogucickiej do zawodów okręgowych (II stopień) przystąpiło 44 uczniów z 21 szkół ponadgimnazjalnych z okręgu katowickiego.

Każdy uczestnik zawodów okręgowych otrzymał nieodpłatnie egzemplarz książki pn. „Zarządzanie kapitałem ludzkim, procesy – narzędzia - aplikacje” pod redakcją naukową Marty Juchnowicz.

Zawody III stopnia (centralne) odbędą się w dniach 7-8 kwietnia. Ogłoszenie przez Komitet Główny w Warszawie listy osób zakwalifikowanych do zawodów III stopnia wraz z wynikami nastąpi w lutym.

Więści z PTE w Katowicach i Zarządu Krajowego

1. Na rok 2018 zaplanowana została inicjatywa wydawnicza (monografia naukowa) pt. „Ekonomiczne aspekty funkcjonowania Metropolii Górnośląsko - Zagłębiowskiej” pod red. Jerzy Podsiadło, Paweł Kosiń.

2. W związku z Jubileuszem 70 – lecia założenia PTE w Katowicach, w dniu 25 października 2018 roku nasz Oddział przy współudziale Górnośląsko - Zagłębiowskiej Metropolii zorganizuje Konferencję Naukową pn „Ekonomiczne aspekty funkcjonowania Górnośląsko – Zagłębiowskiej Metropolii”.

3. PTE w Katowicach objęło patronatem Międzynarodową Konferencję Naukową pt. „Zrównoważone Finanse i inwestycje” organizowaną przez Katedrę Inwestycji i Nieruchomości oraz Katedrę Finansów Przedsiębiorstw i Ubezpieczeń Gospodarczych Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach. Konferencja odbędzie się 18 października 2018 roku.

4. PTE w Katowicach objęło patronatem merytorycznym Ogólnopolską Konferencję Naukową pn. „Project Management 2018” organizowaną przez Wyższą Szkołę Biznesu w Dąbrowie Górniczej. Konferencja odbędzie się 23 marca 2018 roku w siedzibie organizatora konferencji.

5. Informujemy ponownie, że w ramach powołanej przy Zarządzie Krajowym PTE Komisji Statutowej trwają prace nad zmianami Statutu PTE. Na dzień 16 marca 2018 roku zwołany został Nadzwyczajny Zjazd Krajowy PTE, którego głównym celem będzie głosowaniem nad zmianami do Statutu PTE. Kolejny numer (nr III) naszego Biuletynu Informacyjnego dostarczy Państwu pełną wiedzę nad w/w zmianami.

WYŻSZA SZKOŁA BANKOWA
Chorzów **Katowice**

WYŻSZA SZKOŁA BIZNESU

DĄBROWA GÓRNICZA • CIESZYN • OLKUSZ • ŻYWIEC • KRAKÓW

**GÓRNOŚLĄSKA WYŻSZA
SZKOŁA HANDLOWA**

im. Wojciecha Korfańskiego w Katowicach

EXPERT®

Kancelaria Finansowo - Księgowa

AC090 100/0602/2719/2013

Popatrz, jak zmieniamy się
dla Ciebie!

Górnośląska Spółdzielnia Handlowa "SPOŁEM", Katowice

BESKID ŻYWIEC

Spółka z o. o. ul. Kabaty 2, 34-300 Żywiec

tel: (33) 860-22-71 fax: (33) 860-22-71 wew. 30

e-mail: beskid@beskid-eko.pl <http://www.beskid-eko.pl>

...

ArcelorMittal

Poland S.A. Dąbrowa Górnicza

PSS Społem Katowice

SILESIA BANK

www.silesiabank.pl

"SILESIA",

Śląski Bank Spółdzielczy

WYŻSZA SZKOŁA BANKOWA
Chorzów Katowice

ul. Sportowa 29, 41-506 Chorzów
tel.: 32 3498 470, 32 3498 479
e-mail: rekrutacja@chorzow.wsb.pl
www.wsb.pl

Wyższa Szkoła Bankowa w Chorzowie jest wydziałem zamiejscowym WSB w Poznaniu. Już od 19 lat kształci na kierunkach inżynierskich, ekonomiczno-prawnych i społecznych. Realizuje studia I, II stopnia oraz prowadzi studia podyplomowe z zakresu m.in. administracji, finansów, marketingu, pedagogiki, psychologii i zarządzania. Prowadzi studia Master of Business Administration Zarządzanie w biznesie międzynarodowym dla kadry kierowniczej i menedżerskiej.

Uczelnia realizuje Program Partnerstwa Biznesowego, do którego przynależą m.in. DB Schenker, ING Bank Śląski, czy Grupa Żywiec. Dzięki temu studenci zdobywają doświadczenie zawodowe pod okiem specjalistów w trakcie praktyk i płatnych staży w firmach będących partnerami biznesowymi chorzowskiej WSB. Dodatkowo te same firmy opiniują programy nauczania, aby były odpowiednio dopasowane do oczekiwań pracodawców.

Według raportu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 2016 r. Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu, wraz z wydziałami zamiejscowymi w Chorzowie i Szczecinie, zajęła drugie miejsce wśród uczelni niepublicznych wybieranych przez kandydatów na studia niestacjonarne I stopnia i jednolite magisterskie.

Strona internetowa: www.wsb.pl/chorzow

Social media: [Facebook](#), [YouTube](#), [LinkedIn](#), [Twitter](#), [Instagram](#)

Kontakt dla mediów:

Aleksandra Konieczny

Starszy specjalista ds. PR i mediów społecznościowych,

Rzecznik prasowy Wyższej Szkoły Bankowej w Chorzowie

tel. komórkowy: 664 194 087

mail: aleksandra.konieczny@chorzow.wsb.pl

W listopadzie 2017 r. Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa im. Wojciecha Korfantego w Katowicach została członkiem, a także partnerem wspierającym PTE w Katowicach.

GWSH jest najstarszą uczelnią niepubliczną na Śląsku. 15 maja 1991 r. utworzony został Górnośląski Prywatny College Ekonomiczny, a trzy lata później, na podstawie decyzji Ministra Edukacji Narodowej została założona formalnie Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa. Od tego czasu placówka stale rozwijała swoją ofertę edukacyjną, dążąc tym samym do uzyskania statusu Uczelni Akademickiej. Status ten uzyskała 24 października 2005 r., otrzymując na mocy decyzji Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora Nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu. Potwierdziła go zresztą otrzymując 28 listopada 2016 roku - jako pierwsza uczelnia niepubliczna w województwie śląskim – uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu.

W aktualnej ofercie edukacyjnej GWSH znajduje się 13 kierunków studiów I i II stopnia, w tym jednolite studia magisterskie oraz około 60 kierunków studiów podyplomowych. Prowadzone są również liczne kursy i szkolenia z m.in. następujących dziedzin: Zarządzanie, HR / Prawo Pracy, Prawo i Administracja, Fizjoterapia, Rekreacja Ruchowa, czy też Medycyny Estetycznej i Kosmetologii. Zajęcia prowadzone są na sześciu wydziałach Uczelni, w tym dwóch wydziałach zagranicznych w Wiedniu i w Ostrawie. Prowadzone już od 2005 roku Seminarium Doktorskie, a obecnie także Studia Doktorskie umożliwiają kształcenie na studiach trzeciego stopnia z zakresu nauk o zarządzaniu. W efekcie tych wszystkich działań podejmowanych w sferze dydaktyki w ciągu minionego ćwierćwiecza, Uczelnia może się pochwalić licznym gronem wypromowanych absolwentów. Na chwilę obecną dyplom uzyskało ponad 50 tys. absolwentów, w tym: 25 tys. absolwentów studiów pierwszego stopnia, 15 tys. absolwentów studiów drugiego stopnia, 5 tys. absolwentów jednolitych studiów magisterskich, a także 5 tys. absolwentów studiów podyplomowych, kursów oraz szkoleń. Uczelnia wypromowała również 15 doktorów, a obecnie prowadzone są na jej Wydziale Zarządzania dwa przewody habilitacyjne.

GWSH została wielokrotnie doceniona prestiżowymi nagrodami oraz wysokimi lokatami w rankingach Uczelni, zarówno publicznych, jak i niepublicznych. W ogólnopolskim Rankingu Szkół Wyższych Magazynu „Perspektywy” przeprowadzonym w 2017 r., została uznana za jedną z dziesięciu najlepszych Uczelni nie publicznych w Polsce. W 2017 r. otrzymała tytuł Marki Wysokiej Reputacji Premium Brand 2017 oraz zajęła wysoką lokatę w Rankingu Uczelni i Wydziałów Ekonomicznych w Polsce organizowanym przez czasopismo Rzeczpospolita, plasując się w pierwszej 20-stce wśród Uczelni publicznych oraz niepublicznych w Polsce.

EXPERT®
Kancelaria Finansowo - Księgowa

AC090 100/0602/2719/2013

Kancelaria Finansowo – Księgowa EXPERT® Sp. z o.o prowadzi działania w branży szeroko rozumianych usług księgowych oraz kadrowo- płacowych. Posiadamy uprawnienia Ministra Finansów w zakresie księgowości, audytów podatkowych jak również uprawnienia Biegłego Sądowego, co pozwala poszerzyć katalog prowadzonych spraw także dzięki współpracy i zaangażowaniu stałego grona: prawników, ekonomistów, biegłych rewidentów. W naszej pracy szczególną uwagę przywiązujemy do świadczenia kompleksowej obsługi na poziomie gwarantującym satysfakcję naszych Klientów zarówno krajowych jak i zagranicznych. Dynamiczny rozwój oraz zapotrzebowanie zgłaszane przez przedsiębiorców przyczynił się do powstania nowych działów oraz poszerzania skali odbioru w wyniku publikacji zawartych w miesięcznikach: „DORADCA PODATKOWY” oraz „MISTRZ BRANŻY”.

Zalety skorzystania z oferty Kancelarii Finansowo-Księgowa EXPERT® Sp. z o.o:

- Niższe koszty w porównaniu do kosztów zatrudnienia własnego księgowego oraz kadrowej,
- Dostęp do wykwalifikowanej kadry,
- Prezes Zarządu Kancelarii – autor wielu publikacji naukowych o tematyce podatkowej,
- Elastyczność w działaniu- dostosowujemy rozwiązania do potrzeb Klienta,
- Oszczędności na literaturze, prasie fachowej, szkoleniach itp.,
- Możliwość odbioru dokumentów od Klienta poprzez kurierów,
- Wieloletnie doświadczenie w zakresie prowadzenia kompleksowej obsługi podmiotów krajowych i zagranicznych w tym również w obsłudze kontroli podatkowych,
- Obsługa firm w językach polskim, angielskim, niemieckim.
- Naszym Klientom oferujemy wybór najlepszych rozwiązań optymalizacji podatkowej zgodnej z przepisami prawa,
- Kancelaria ma doświadczenie w prowadzeniu spraw księgowych oraz kadrowo-płacowych dla firm zatrudniających od kilkunastu do kilkuset pracowników,
- W cenie usługi księgowej zapewniamy Klientom doradztwo w bieżących sprawach,
- Zdalny dostęp Klienta do jego danych księgowych/kadrowych,
- Każdy Klient KFK EXPERT® Sp. z o.o otrzymuje co miesiąc bezpłatnie czasopismo Kancelarii DORADCA PODATKOWY

Kancelaria Finansowo-Księgowa EXPERT® Sp. z o.o ul. Dąbrówki 10, 40-085 Katowice
tel.: 32 253 70 61 , 512 270 953 e-mail: biuro@kancelaria-expert.pl www.kancelaria-expert.pl
www.facebook.com/kancelariaexpertkatowice

Śląski Bank Spółdzielczy Silesia w Katowicach powstał pod koniec XIX wieku i od ponad 100 lat świadczy usługi dla osób fizycznych oraz firm, początkowo głównie rzemieślniczych, a w ostatnim czasie z sektora małych i średnich przedsiębiorstw. Jest najsilniejszym kapitałowo bankiem spółdzielczym w regionie śląskim. Bank może obsługiwać Klientów z terenu całego Kraju, ale koncentruje się na obsłudze potrzeb finansowych społeczności Województwa Śląskiego.

Bank aktywnie uczestniczy w integracji sektora finansowego, w tym łączenia podmiotów finansowych, zarówno banków spółdzielczych jak i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

Klienci Banku są obsługiwani w sieci 12 placówek na terenie województwa oraz za pomocą bankowości elektronicznej. Bank oferuje pełen zestaw produktów bankowych dla klientów indywidualnych oraz przedsiębiorstw. Do szczególnie korzystnych dla klientów indywidualnych należą kredyty hipoteczne na zakup lub budowę nieruchomości mieszkalnych, Indywidualne Konta Emerytalne oraz sezonowe kredyty gotówkowe. Firmom oferujemy m.in. kredyty w rachunku bieżącym, kredyty inwestycyjne, w tym kredyty dla deweloperów oraz rachunki powiernicze zamknięte i otwarte. Przyjmujemy korzystnie oprocentowane lokaty. Prowadzimy obsługę nie tylko w złotych polskich, ale również w podstawowych walutach.

Depozyty Klientów są gwarantowane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny. Uczestnictwo w Systemie Ochrony Instytucjonalnej, zgodnie z wymogami unijnymi, dodatkowo zwiększa stabilność i bezpieczeństwo działania. Atutem Banku jest elastyczność w stosunku do potrzeb Klientów oraz szybkość podejmowania decyzji, wynikające z jego regionalnego charakteru.

Realizacja misji społecznej Banku jest wspomagana przez Fundację Bankową „Silesia Hominibus” czyli „Śląsk ludziom”. Jest to pierwszy w Polsce przypadek utworzenia Fundacji przez Bank Spółdzielczy. Fundacja realizuje cele charytatywne, społeczne i kulturalne oraz promuje sport.

Zapraszamy wszystkich Mieszkańców i Przedsiębiorców Województwa Śląskiego do naszych placówkach oraz na naszą stronę internetową.

<http://silesiabank.pl/>

Centrala Banku: 40-064 Katowice, ul. Kopernika 5,

Godziny otwarcia: od poniedziałku do piątku, od 8.00 do 18.00

Telefon: +48 32 358 97 00, Fax: +48 32 358 97 01, poczta@silesiabank.pl

Spółka z o.o. BESKID ŻYWIEC - Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi. Prowadzimy kompleksową gospodarkę odpadami komunalnymi dla gmin powiatu żywieckiego jako Regionalna Instalacja Przetwarzania Odpadów Komunalnych.

Instalacja mechaniczno-biologicznego przetwarzania- zostają tu dostarczone komunalne odpady niesegregowane, surowce wtórne, które zostają dokładnie rozdzielone. Odpowiednio przesegregowane odpady i surowce trafiają do recyklingu lub do wykorzystania energetycznego. Natomiast odpady, których nie da się przetworzyć lub wykorzystać w żaden sposób zostają ustabilizowane biologicznie i skierowane na składowisko odpadów.

Kompostownia odpadów organicznych, na którą trafiają odpady biodegradowalne, czyli odpady kuchenne i zielone. Zostają one poddane procesowi kompostowania w wyniku, którego powstaje organiczny środek poprawiający właściwości gleby, który można kupić, jako nawóz do uprawiania terenów zielonych.

Składowisko odpadów – na składowisko trafiają odpady nieużyteczne, które nie nadają się do recyklingu, a także odpady obojętne dla środowiska tzn. niestwarzające zagrożenia dla wód, gleby i powietrza (m.in. żużel z kotłów c.o., stabilizat).

PSZOK – Punkt Selektywnej Zbiorki Odpadów Komunalnych – znajduje się przy ulicy Brackiej 51 i jest otwarty od poniedziałku do soboty w godz. 7.00-15.00. Mieszkańcy gmin: Żywiec, Świnna, Łodygowice, Ślemień mogą oddać odpady bezpłatnie w ramach opłaty uiszczanej do gminy.

Osiągnięcia.

Od wielu lat uczestniczymy w **Konkursie o Puchar Recyklingu** organizowanego przez Przegląd Komunalny. Co roku startując, otrzymujemy statuetki i wyróżnienia. Otrzymaliśmy statuetki między innymi w kategoriach: *Lider Sortowni*, *Zielony Kontakt*, *Rekordowy Karton*, *Złota Bela Makulatury*, *Szklana Statuetka – Lider Recyklingu*, *Nagroda „Srebrna Puszka”*, a także *Puchar Recyklingu* oraz *Tygrysa Recyklingu*. Wyróżnienie otrzymaliśmy w kategorii *Zielona Bateria*. Zostały nam przyznane również liczne *Certyfikaty m.in.: Mecenasa Polskiej Ekologii, Promotora Ekologii, Firmy przyjaznej środowisku* oraz nagrody *WFOŚiGW*.

BESKID ŻYWIEC Sp. z o.o. ul. Kabaty 2 , 34-300 Żywiec, tel. /33/ 86022-71 fax. /33/860-22-70

Polskie Towarzystwo Ekonomiczne w Katowicach

powstało w 1948 roku jako stowarzyszenie.

Samodzielność prawną i finansowo-majątkową uzyskało w roku 1991.

Główne obszary działalności:

- konferencje, seminaria, odczyty,
- konsultacje, ekspertyzy, szkolenia i kursy,
- działalność wydawnicza,
- prowadzenie Olimpiad Wiedzy Ekonomicznej.

Podstawy prawne działalności:

Nr KRS 0000123128 z dnia 16.07.2002. nr poz. Rej. 1

Uprawnienia do działalności szkoleniowej:

- Niepubliczna Placówka Kształcenia Ustawicznego (wpis do rejestru Kuratorium Oświaty 378/92 przekazany do ewidencji m. Katowice nr 13/2000),
- Wpis do Rejestru Instytucji Szkoleniowych Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Katowicach (nr ewid. 2.24/00002/2004),

Członkostwo w PTE w Katowicach:

Zgodnie z § 12 Statutu PTE "Przyjęcia w poczet członków zwyczajnych i wspierających dokonują Zarządy Oddziałów". Podstawą przyjęcia jest złożenie deklaracji członkowskiej. Na podstawie § 50 Statutu PTE i Uchwały Zarządu nr 14/10/ZO/2017 obowiązują nowe wysokości składek członkowskich:

- od dnia 01.07.2017 roku wysokość składki rocznej dla członków zwyczajnych będących studentami w wysokości: 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych) rocznie.
 - od dnia 01.07.2017 roku wysokość składki rocznej dla członków zwyczajnych będących na emeryturze lub rencie w wysokości: 24,00 zł (dwadzieścia cztery złote) rocznie.
- oraz**
- od dnia 01.01.2018 roku wysokość składki rocznej dla wszystkich członków zwyczajnych (poza emerytami, rencistami i studentami) w wysokości: 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) rocznie.

Numer konta Oddziału: PKO BP 31 1020 2313 0000 3102 0172 1422

**Składki dla firm zrzeszonych przy PTE w Katowicach
ustalane są indywidualnie.**